

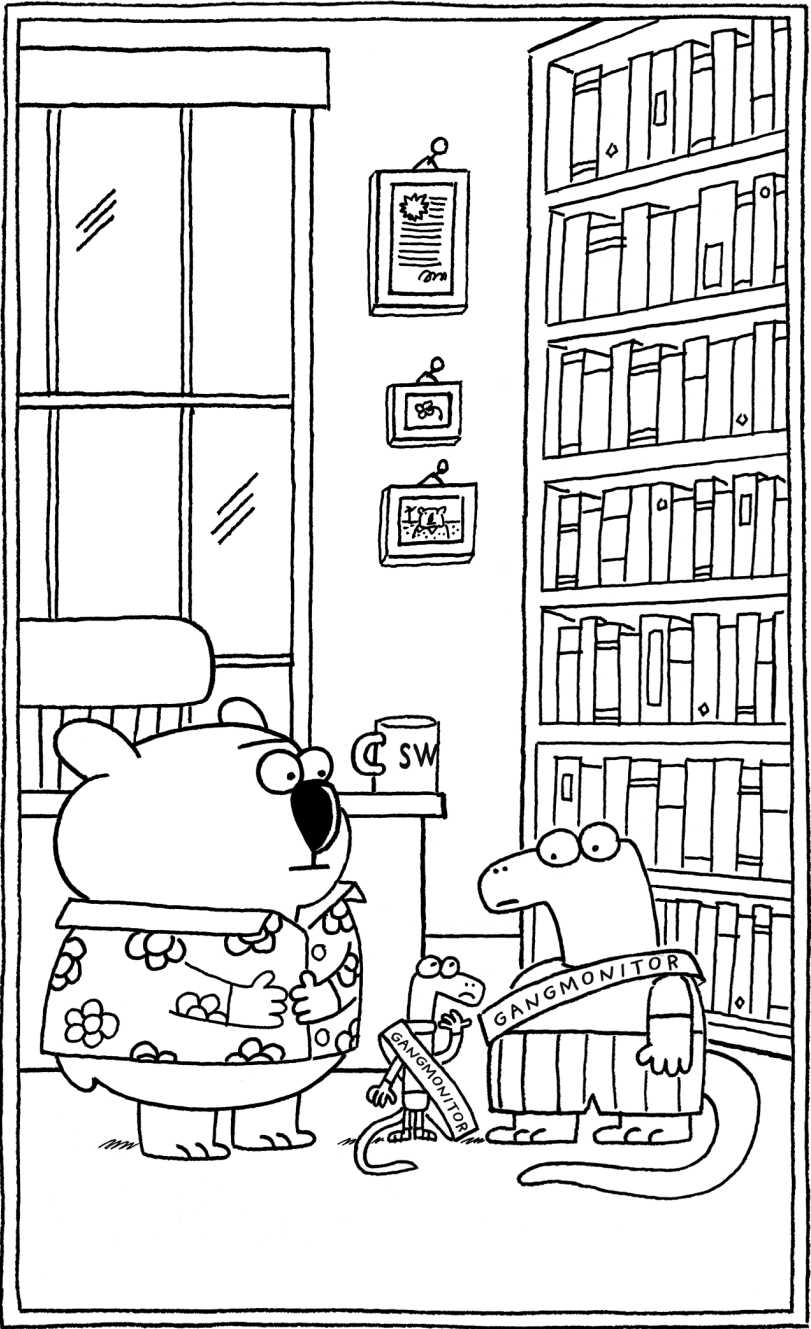
GANGMONITORS

‘Ik benoem jullie allebei tot gangmonitor,’ zei schoolhoofd Wombat. ‘En dat is niet omdat jullie monitorhagedissen zijn,’ voegde ze er snel aan toe.

Zack kon het niet laten. ‘Maar alle andere gangmonitors waren ook –’

‘Dat is toeval,’ onderbrak schoolhoofd Wombat hem. ‘Jullie zorgen ervoor dat er geen leerlingen op de gang zijn die daar niet horen te zijn. En dat noemen we nou eenmaal monitors.’ Ze leek een beetje zenuwachtig, maar wat maakt het uit of een schoolhoofd zenuwachtig is? Welk kind gaat dat nu hardop zeggen?

‘U lijkt een beetje zenuwachtig,’ zei Daniël. Zack porde hem in zijn zij. ‘Au!’

‘Het is allemaal vrij eenvoudig,’ ging schoolhoofd Wombat verder, alsof Daniël niets had gezegd. ‘Als je leerlingen op de gang ziet tijdens je dienst, dan vraag je ze om hun gangpas. Als ze er een hebben, is alles in orde. Zo niet, dan stuur je ze naar mij. Vragen?’

‘Ik heb een vraag,’ zei Daniël. ‘Klopt het dat u uw kont als schild kunt gebruiken?’

‘Jazeker,’ zei schoolhoofd Wombat. ‘Da’s een wombatdingetje. Verder nog iets?’

‘Wat doen we als ze geen gangpas hebben en ze willen niet naar u toe?’ vroeg Zack.

‘Dan geef je hun namen aan mij door.’

Zack dacht hierover na. ‘Hier gaan we onszelf niet erg populair mee maken.’

‘Maar je bewijst er de school wel een dienst mee.’ Schoolhoofd Wombat glimlachte. ‘En je maakt mij blij.’

‘Oké, ik bedoel, dat is natuurlijk fijn,’ zei Zack, ‘maar toch denk ik nog steeds dat het iets te maken heeft met dat Daniël en ik monitorhagedissen zijn.’

Daniël knikte instemmend en zei toen: ‘Even terug naar uw kont. Is die van staal? Zoals bij een tank?’

Schoolhoofd Wombat schudde haar hoofd. ‘Gewoon bot. Als we bedreigd worden, steken we onze kop in een gat in de grond en dan beschermt onze achterkant ons tegen roofdieren.’

‘Cool,’ zei Daniël vol bewondering.

‘Want Alicia is ook een monitorhagedis,’ zei Zack. Dat was de enige andere gangmonitor.

‘Opnieuw: toeval. Trouwens, ik dacht dat jullie het leuk zouden vinden om samen met jullie vriendin gangmonitor te zijn.’

‘Dat we allemaal hagedissen zijn, betekent niet automatisch dat we vrienden van elkaar zijn.’

Schoolhoofd Wombat leek verbaasd. ‘Zijn jullie dan geen vrienden met Alicia?’

‘Natuurlijk zijn we vrienden met Alicia,’ zei Zack, ‘maar niet zomaar omdat ze ook een hagedis is.’

‘O, gelukkig,’ zei schoolhoofd Wombat. ‘Ik wil wel dat mijn leerlingen goed met elkaar kunnen opschieten. Goed, jullie hebben ’s ochtends dienst, na de eerste bel, en dan weer voor en na de lunch. Jullie krijgen toestemming om zelf te laat in jullie eigen lokaal te komen! En...’ – nu leek ze echt opgewonden – ‘...jullie krijgen een sjerp!’

Ze haalde twee sjerpen tevoorschijn. Daniël en Zack staarden ernaar. Ze smeed ze met haar harige, korte armpjes over haar bureau, wat er feitelijk op neerkwam dat ze ze over het hoofd van Zack en Daniël gooide. Die van Daniël hing helemaal tot op zijn knieën, maar die van Zack kwam nauwelijks over zijn schouders.

Zack friemelde aan het plastic materiaal en zag dat er een paar vlekken op zaten.

Daniël keek naar schoolhoofd Wombat. ‘Mogen we anders ook een kotschild?’